

ydere med de store Indtægter har de faaet igen, idet de er indføjede i det almindelige Apparat, som gaar igennem Kommunerne, og som Følge deraf har Kommunerne i Virkeligheden haft en betydelig forøget Fordel, siden man gik over til Skatteligningen efter Loven af 1919. Naar jeg nu har bøjet mig for Udvalgets Ønske og er gaaet op til 1¼ pCt., vil det sige, at Kommunerne ikke alene beholder den samme Indtægt i Skatteaaret 1921—22, som de havde i 1920—21, men at de endog gaar op til en Indtægt, som bliver 6—700 000 Kr. højere. Dermed synes jeg ogsaa, at selv den mest nidkære Kommunalmand foreløbig maa kunne lade sig nøje. Jeg er kun gaaet med dertil med meget store Betænkeligheder, maa jeg sige.

Saa vel Ordføreren som det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa Spørgsmaalet om de Selskaber, hvis Indtægter udelukkende eller saa godt som udelukkende hidrører fra Virksomhed i Udlandet. Det ærede Udvalg har enstemmig anbefalet mig at se mildt til disse Selskaber med Hensyn til Benyttelsen af den Myndighed, jeg har ifølge den gældende Lovs § 8. Jeg har ogsaa erklæret mig villig til at tage fornødent Hensyn til det ærede Udvalgs Henstilling i saa Henseende. Nogen fuldstændig Eftergivelse af Skat tror jeg dog ikke, der vil kunne blive Tale om. Men der er her saa ganske særlige Forhold til Stede, at jeg mener, det vil være rimeligt for Finansministeren, naar Udvalget har rettet en saadan Indstilling til ham, ikke at sidde den overhørig. Det kan ikke nægtes, at der har været og er Tilfælde, hvor det kan befrygtes, at en fortsat Beskatning af saadanne Selskaber, som slet ikke gør Forretning her i Danmark, og som har et Flertal af udenlandske Aktionærer, vilde medføre, at Virksomheden blev lagt bort fra Danmark over til et af de Lande, hvor Virksomheden drives (*Fraenkel*: Det er jo allerede sket!). Det er allerede sket, og det vil atter betyde en Mindreindtægt for dansk Virksomhed, som i Øjeblikket meget vel mærkes. Det er derfor berettiget, at Finansministeren tager fornødent Hensyn paa dette Omraade.

Ligeledes skal jeg tage Udvalgets Henstilling angaaende Henlæggelse til Bonusfondene under Overvejelse ved Forberedelsen af Revisionen af den ordinære Skattelovgivning. Jeg indrømmer, at her er et Omraade, som bør overvejes, men jeg takker Udvalget, fordi det har givet Afkald paa at føre Spørgsmaalet frem her i en midlertidig Lovgivning, hvor det ikke passede.

Maa jeg med Hensyn til det almindelige finansielle Udbytte af Lovene sige, at det er

rigtigt, naar den ærede Ordfører anslog det Beløb, der ved Ændringsforslagene gives Afkald paa, til at være ca. 3 Mill. Kr. Hertil vil jeg føje det Tab for Statskassen, som efter al Sandsynlighed vil blive paa den nye Tobaksskala, og som anslaaes af Tobaksskatteinspektoret til at blive 3—400 000 Kr. Det er et ikke ganske ringe Offer, der bringes fra Finansministeriets Side ved at gaa ind paa disse forskellige Ændringsforslag, og dette Offer bliver forholdsvis saa meget større, som jeg maa give det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ret i, at det er overordentlig tvivlsomt, for at bruge et mildt Udtryk, om de ved Lovforslagets Fræmsættelse opstillede Overslag vil holde Stik. Man kan ikke opstille saadanne Overslag paa anden Maade end ved at se paa Erfaringerne, regne bag ud, og naar der saa kommer en stærkt nedadgaaende Bevægelse i Erhvervslivet, som der desværre er for Tiden hos os, mærkes det paa alle mulige Omraader paa Statskassens Indtægter. Det er i allerhøjeste Grad sandsynligt, at Indtægten i 1921—22 vil blive ikke uvæsentlig lavere end anslaaet, samtidig med at de urolige Samfundsforhold og de store sociale Opgaver, der er at løse, nødvendiggør større Udgifter, end man oprindelig havde tænkt sig. Ogsaa dette maner i høj Grad til Forsigtighed og er yderligere et Argument mod at følge Mindretallets Forslag om Forøgelse af Fradraget.

Ordføreren (Jensen [Klejs]): Maa jeg takke den højtærede Finansminister for den Velvillie, hvormed han har modtaget Udvalgets Henstillinger i forskellige Retninger. De Bemærkninger, som Ministeren fandt Anledning til at gøre til Mindretallets Ordfører (Wilmann), kan jeg ganske tiltræde, og jeg skal derfor nøjes med at fremsætte en enkelt Bemærkning overfor det ærede Medlem Hr. Wilmann. Denne var i sin Motivering for et Børnefradrag inde paa en Sammenligning mellem Skatteyderne paa Landet og i Byerne og mente, at et forhøjet Fradrag navnlig vilde have Interesse for Byerne, idet Landet har mange Behageligheder, som Byerne savner. Det ærede Medlem nævnte Køretøjer. Vi er jo ikke saaledes stillede paa Landet, at vi har Jernbanestationer umiddelbart ved Døren, heller ikke Sporveje, og der er paa Landet en Del Mennesker, som heller ikke har Køretøjer. Naar det ærede Medlem dernæst nævnte Gæs og Ænder, gælder her det Forhold, at de, der har ret mange af disse Husdyr, opdrætter og fæder dem for at sælge dem til Byerne, medens de kun i meget ringe Ud-